

ærede Medlem berørte, vil man vel have bemærket, at jeg har gjort, hvad jeg kunde, for at Loven kunde komme til yderligere Gjennemførelse, end det hidtil var flet, idet et Par Sogne, som kunde henlægges, ere blevne henlagte til det vordende Kolbing Herred. Hvad det yderligere Arrangement angaar, da skal jeg meget gjerne paany undersøge, om det er muligt at gjennemføre Loven af 1866, inden den egentlig selv vil det; men der er praktiske Vanskeligheder ved alle saadanne Forholds Ordning, og det er ikke gjort alene med Sportlerpørgsmaalet. Selv om man nu arrangerede det saaledes, hvad rigtignok vilde være noget underligt, at man henlagde alle Forretninger til een Embedsmand og lod de af ham hævdede Sportler tilflyde en anden Embedsmand, saa vilde det dog ikke dermed være gjort. Saa kommer Kontorholdspørgsmaalet, og saa maatte der finde en ny Ordning Sted i saa Henseende. Der er jo for Tiden med Hensyn til det Embede, som er paa Sportler, ikke nogen Lov om Kontorholdet; man maatte altsaa have en ny Bestemmelse ikke blot med Hensyn til Kontorholdsvederlaget for Kolbing Herred, men ogsaa i den Henseende en Overenskomst med den Embedsmand, som sidder i det andet Embede. Alt dette har man ikke overset i 1866; man har set, hvor vanskeligt det var at faae disse Forhold ordnede inden Embedsaledighed, og man har derfor ikke forlangt det. Jeg skal imidlertid som sagt gjerne gjøre et Forsøg, og det skulde være mig kjær, om Forsøget maatte lykkes; men det har jo flet ikke videre Indflydelse paa det Spørgsmaal, som nu foreligger, nemlig om fast Ansættelse i Nørre Thyrestrup Herred.

Ordføreren: Den ærede Forslagsstiller sagde før, at, hvis han havde kjendt de Oplysninger, der ere fremkomne, vilde han ikke have stillet sit Forslag. Jeg maa derfor antage, at han nu vil tage Forslaget tilbage, og jeg skal derfor ikke dvæle ved det. — Jeg tror ikke, at Finantsudvalget har delt den ærede Ministers Opfattelse, at vi ikke her i Rigsdagen kunne tale om Island; jeg kan ikke se Andet, end at vi kunne gjøre det. Her er opført et Tilskud af 50,000 Rd., og dernæst

er Justitsministeren ansvarlig for os for, hvad han gjør paa Island. Begge disse Forhold maa gjøre, forekommer det mig, at vi, naar vi ønske det, kunne tale derom; men jeg skal ganske vist give den ærede Minister Ret i, at de Sager, der udtrykkelig i Loven ere betegnede som særlige islandske Sager, fornuftigvis ikke kunne være Gjenstand for en i det Enkelte gaaende Behandling her i Salen. Men jeg skal, da jeg som sagt tror, at Finantsudvalget ikke har den samme Opfattelse som Ministeren, efterat Sagen er bragt frem af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), ikke undlade at sige, at Udvalget ogsaa har havt sin Opmærksomhed henvendt paa de islandske Forhold, baade Forsatningsagen og Tilstanden paa Den, der i høieste Grad maa interessere os efter det finantske og vedblivende statsvættelige Forhold, hvori vi staa til Island. Vi ere, som det tidligere tilfrækkeligt er kommet frem, for vort Bedkommende fuldkommen beredte paa at gaa ind paa en hvilken som helst forstandig Selvforsøelse, der her bliver forlangt, men jeg skal ikke negte, at vi ogsaa her vente, at Justitsministeren efter de finantske Forordninger, der uafsladelig komme frem fra Islændernes Side, vil engang lære dem, at de foruden at have Rettigheder og Forordninger tillige have Pligter og ikke mindst finantske Pligter. Naar det bliver slaaet fast i Praxis, at Islænderne ere pligtige til at betale Skatter og i det Hele taget at yde Noget, og at de ikke kunne blive staaende ved at fordrø, saa vil der ogsaa være Midler til at forbedre den i mange Henseender mindre heldige Tilstand i Island.

Justitsministeren: Det skulde undre mig, om jeg sidste Gang skulde have udtalt Noget, som var i Strid med, hvad den ærede Ordfører nu sagde. Jeg tror ikke, at jeg tillod mig nogen Bemærkning om, hvad ærede Medlemmer maatte tale om. Jeg tror, at hvad jeg sagde, angik mig selv, og der er en meget væsentlig Forskjel derpaa. Jeg erindrer ikke selve de Ord, jeg brugte, men jeg veed, at jeg vilde have sagt, og jeg tror, at hvad jeg sagde, var, at jeg ikke kunde indlade mig paa en Forhandling om Islands